

Toespraak Kinderen van de koele op 1 mei 2025

Dames en heren,

Er is al veel gezegd. En terecht.

Wat we zojuist hebben gezien, laat zich eigenlijk niet navertellen.

Maar het raakt.

En als ik eerlijk ben: dat zeg ik misschien wel het meest vanuit mijn rol als vader.

Ik heb drie dochters.

Tuis noemen we ze wel eens de drie P's.

Drie meisjes met hun eigen stem, hun eigen blik op de wereld, hun eigen dromen.

En dan zie je deze film.

Vijf meisjes, verstopt in een houten huisje in het bos.

Ver weg van hun ouders. Afhankelijk van de moed van een ander.

Een ander die niets met hen hoefde te maken te hebben — maar het wél deed.

Dan komt het ineens dichtbij.

Wat als het jouw kind was?

Het is verleidelijk om te denken dat je dan zou handelen. Dat je iemand zou verstoppen. Dat je het juiste zou doen.

Maar eerlijk is eerlijk: we weten het niet.

De meesten van ons zijn toeschouwers. Toen. En nu.

Misschien is dat precies waarom dit verhaal zo belangrijk is.

Omdat het ons niet alleen iets leert over vroeger — maar vooral iets vraagt over vandaag.

Wat betekent vrijheid? Wat betekent moed?

Wie zijn wij, als het erop aankomt?

Jaap Musch koos ervoor om iets te doen. En toen het nodig was, was hij sterk. Door te zwijgen.

Hij heeft zijn eigen leven opgegeven om anderen te beschermen.

Uitzonderlijk. Dat mogen we best hardop zeggen.

Mevrouw Colthof, wat bijzonder dat u hier vandaag bent.

U was nog maar een meisje toen u in Nijverdal onderdook, met een schuilnaam en een schooltas. En nu, tachtig jaar later, zit u hier — sterk, en nog altijd bereid om het verhaal door te geven. Wat een cadeau dat u hier vandaag bent.

En aan alle makers, medewerkers, vrijwilligers: dank u wel.

Niet alleen voor deze film. Maar voor het opnieuw zichtbaar maken van iets wat we nooit mogen vergeten.

Dank u wel.

Jorrit Eijbersen

Burgemeester gemeente Hellendoorn